

DATO: 30.10.2024

Sagsnr.2024-771

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har [klager] klaget over [indklagede], [by] (repræsenteret af [advokat A]).

Klagens tema:

[Klager] har klaget over, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik, herunder ved at overse en tidsfrist, ved at nægte at anmelde dette til sin ansvarsforsikring og ved at nægte at videreføre sagen, medmindre [klager] lovede at holde [indklagede] ansvars/skadefri.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 26. februar 2024.

Sagsfremstilling:

[Klager] rettede i maj 2023 henvendelse til [advokatfirma A] ved [indklagede] med anmodning om bistand til en afskedigelsessag. [Klager] var blevet afskediget fra virksomheden [selskab A], som han var medejer af, og der var i den forbindelse opstået en række uoverensstemmelser mellem parterne. [Selskab A] var under tvisten repræsenteret af [advokat B] fra [advokatfirma B].

[Advokat A] har oplyst, at [indklagede] og en kollega efter et indledende møde om sagen påbegyndte rådgivningen af [klager] om (i) opsigelsen, (ii) et bonuskrav mod

selskabet og (iii) afståelse af [klager]s kapitalandele i [selskab A], som var ejet gennem et holdingselskab. [Advokat A] har endvidere oplyst, at processen under (iii) fulgte den proces, der var fastlagt i ejeraftalen for [selskab A] (herefter Ejeraftalen).

Følgende fremgår bl.a. af Ejeraftalen:

"11. Overgang af kapitalandele - tvangsovergang

11.1 Såfremt:

- [...] [klager]s [...] ansættelsesforhold i Selskabet opsiges uanset årsag og uanset om Selskabet eller de selv har sagt op,

har [selskab D] ret til at købe enten [...] AS's, kapitalandele i Selskabet ved fremsættelse af skriftligt påkrav herom. Kapitalandelene prissættes af Selskabets revisor til Indre Værdi [...] pr. ultimo den måned ansættelsesforholdet er opsagt i tilfælde af opsigelse af [...] [klager]s [...] ansættelsesforhold i Selskabet. Overdragelsen effektueres inden en uge efter beregningen af Indre Værdi foreligger. Såfremt en Part ikke er enig i beregningen af Indre Værdi, reguleres købesummen efterfølgende i henhold til pkt. 12.

12. Fastsættelse af Indre Værdi

12.1 Såfremt en Part er uenig i beregningen af Indre Værdi som beregnet af Selskabets revisor i henhold til pkt. 8, 9, 10 eller 11 eller i størrelsen af tilbagehold i købesummen i henhold til pkt. 8.1, skal en Part indenfor 1 uge efter beregningen fra Selskabets revisor foreligger give meddelelse til den anden Part herom. Herefter skal Parterne i fællesskab indenfor 1 uge udpege en uafhængig og anerkendt finansiel rådgiver, der herefter fastsætter Indre Værdi/størrelsen af tilbagehold i købesummen.

12.2 Såfremt Parterne ikke indenfor 1 uge kan opnå enighed om udpegning af en uafhængig og anerkendt finansiel rådgiver, udpeges en sådan af [forening A]

efter anmodning af en af Parterne. En sådan anmodning skal være indleveret til [forening A] inden 1 uge efter udløbet af 1 uges fristen i første sætning under dette pkt. 12.2. Ellers fortabes retten til at anfægte beregningen af Indre Værdi fra Selskabets revisor.

[...]

18.2 Enhver tvist, som måtte opstå som følge af eller i forbindelse med Aftalen, skal afgøres endeligt i henhold til dansk ret ved voldgift af en voldgiftsret nedsat af Det Danske Voldgiftsinstitut. Voldgiftsretten skal have sit sæde i København. Hver Part udpeger en voldgiftsmand, og Voldgiftsinstituttet udpeger en opmand.”

[Advokat A] har oplyst, at [selskab A]’s revisor i overensstemmelse med pkt. 11 i Ejeraftalen vurderede selskabets indre værdi, men at [klager] ikke var enig i denne vurdering.

Den 24. juli 2023 fremsendte [advokat B] perioderegnskab til [advokatfirma A]. Han anførte bl.a.:

”Da overdragelsen skal effektueres senest en uge efter beregningen af Indre Værdi foreligger - dvs. senest mandag den 31. juli 2023 - vil Købs- og Salgsnotaen blive rundsendt til underskrift [...] senest på torsdag den 27. juli 2023. Den vil blive rundsendt via mail til [klager] således at han kan underskrive på vegne af Sælger.

Såfremt Sælger ikke er enig i beregningen af Indre Værdi, kan der efter overdragelsen evt. ske en efterfølgende regulering af købesummen i henhold til pkt. 12 i Ejeraftalen.”

Ved e-mail af 25. juli 2023 til [advokat B] anførte [indklagede] følgende:

"Med henvisning til pkt. 12.1 i ejeraftalen ønsker vores klient en uafhængig og anerkendt finansiel rådgiver udpeget til at forholde sig til indre værdi mm. Vi forventer en proces, hvor hver part vil få lejlighed til at give bemærkninger til den pågældende rådgiver, inden denne træffer sin afgørelse."

[Indklagede] foreslog ved e-mail af 27. juli 2023, at [selskab B] blev udpeget som rådgiver til at vurdere selskabets indre værdi.

Den 30. juli 2023 svarede [advokat B] bl.a., at man foretrak, at [forening A] udpegede en revisor, hvilket [indklagede] samme dag accepterede.

Det blev den 31. juli 2023 aftalt, at [advokatfirma A] skulle lave udkast til et brev til [forening A], som [advokat B] fik mulighed for at kommentere på. Den 3. august 2023 fremsendte [indklagede] udkast til brev, som [advokat B] returnerede med kommentarer den 8. august 2023.

Der blev den 11. august 2023 afholdt et telefonmøde, hvor de udestående punkter i brevet til [forening A] blev drøftet.

Herefter tilrettede [advokat B] brevudkastet til [forening A], som han den 14. august 2023 sendte til [indklagede] og anførte, at han formodede, at brevet nu kunne sendes til [forening A]. Den 18. august 2023 sendte [indklagede] sine forslag og anmodede om, at brevet nu blev godkendt.

Ved e-mail af 22. august 2023 afviste [advokat B] det fremsendte forslag og henviste til sit seneste forslag. Samme dag svarede [indklagede] bl.a.:

"Vi har med seneste version af brevet forsøgt at være kompromisøgende, således at parterne kan aftale, hvilke informationer der skal udveksles, når dette bliver relevant."

Vi mener, at vi er gået langt for at imødekomme din klients interesser, herunder ved accept af flere ændringer til det første udkast til brevet.

Vi håber derfor, at I vil genoverveje at acceptere det senest fremsendte udkast, da alternativet må være, at der sendes to selvstændige breve til [forening A].”

Den 28. august 2023 rykkede [indklagede] for svar på ovenstående.

Ved e-mail af 29. august 2023 til bl.a. [indklagede] anførte [advokat B] følgende:

”Jeg har nu flere gange på vegne af min klient afvist jeres forslag. Som allerede nævnt under vores telefonmøde den 11. august, afviste jeg at tage det pågældende punkt om ingen udveksling af oplysninger ud, fordi det er af helt afgørende betydning for min klient.

Min klient [selskab A] har brugt omfattende ressourcer på udarbejdelse af perioderegnskab, dokumentationspakke til [selskab C], indhentelse af review erklæring fra [selskab C] mv. og [selskab A] kan under ingen omstændigheder acceptere, at der er informationsudveksling med din klient. Dette gælder også for [selskab D].

Det er ligeledes i henhold til pkt. 12 og 2.4 i Ejeraftalen åbenbart i strid med opgaven for en vurderingsmand, som udelukkende er at beregne Indre Værdi på baggrund af perioderegnskabet.

Efter indgående drøftelser og overvejelser meddeles det hermed, at min klient ikke længere ønsker at medvirke til [forening A] henvendelsen/beregningen.

På vegne af min klient gøres det endvidere gældende, at 1 uges fristen i

Ejeraftalens pkt. 12.2 er sprunget, hvorved retten til at anfægte beregningen af Indre Værdi er fortabt.”

Samme dag svarede [indklagede] bl.a.:

”Det er helt uacceptabel adfærd fra jeres side. I kan ikke på den ene side trække tingene i langdrag og så på den anden side påstå, at fristen er sprunget, når dette skyldes jeres adfærd og manglende svar.

Hvis I ikke ønsker at medvirke til henvendelsen til [forening A], vil vi på vegne vores klient lave en sådan henvendelse.”

[Indklagede] sendte herefter brev af 29. august 2023 til [forening A] med anmodning om at bringe en egnet godkendt revisor i forslag som uafhængig vurderingsmand.

Den 31. august 2023 skrev [advokat B] til [forening A], at 1 uges fristen i Ejeraftalens pkt. 12.2 efter hans opfattelse var sprunget, hvorved retten til at anfægte beregningen af selskabets indre værdi var fortabt. Han anførte, at det herefter ikke gav mening, at [forening A] udpegede en vurderingsmand.

Ved e-mail af 6. september 2023 anførte en advokatfuldmægtig fra [advokatfirma A] til [advokat B] bl.a.:

”Det er fortsat vores opfattelse, at retten til at anfægte beregningen af Indre Værdi består, idet der blot en dag efter beregningen fra Selskabets revisor forelå, blev givet meddelelse til [selskab A] og [selskab D] om, at [selskab E] var uenig i denne beregning (25. juli 2023).

Efter jeres afslag på at anvende [selskab B] som opmand, blev det den 31. juli 2023 aftalt, at der skulle laves et fælles brev til [forening A]. Allerede den 3. august 2023

fremsendtes det første udkast til brev til [forening A], som I vendte tilbage på den 8. august 2023 uden nogen bemærkninger om frister. På vores opfordring aftalte vi et telefonkald om brevet til [forening A] den 11. august 2023 med henblik på at finde en fælles forståelse, hvorefter vendte I tilbage med et nyt udkast den 14. august 2023, som vi kom med vores bemærkninger til den 18. august 2023. På intet tidspunkt i dette forløb gjorde I gældende, at der var nogen frister, som var sprunget.

Der var således en klar forståelse mellem parterne om, at der skulle fremsendes et fællesbrev til [forening A]. Det eneste udestående i brevet bestod i, hvorvidt en sætning om informationsudveksling skulle være med, eller om informationsudvekslingen skulle aftales i et aftalebrev forinden igangsætning af opdraget. Dette var altså på et tidspunkt, hvor [forening A] blot skulle udpege en opmand.

Der har således været meningsfulde forhandlinger og interaktioner om brevet til [forening A] mellem parterne, hvilket ikke efterfølgende kan medføre, at en part har fortabt retten til fra at få en opmand udpeget. Tværtimod må det føre til, at parterne stiltiende har fraveget en evt. relevant frist i ejeraftalen. Et efterfølgende synspunkt om at fristen for gennemførelse af vurderingsforretningen er sprunget, efter at have trukket anmodningen til [forening A] i langdrag, kan ikke komme [selskab E] til last. Fristerne i ejeraftalen er ikke møntet på denne situation og kan ikke anses for anvendelige.

Vi opfordrer jer til at genoverveje jeres synspunkt, således at parterne i mindelighed kan fortsætte vurderingsforretningen. I modsat fald har vores klient instrueret os i at søge tvisten løst ved meditation og potentielt voldgift.”

[Advokat B] fastholdt i e-mail af 12. september 2023 til advokatfuldmægtigen sit synspunkt og anførte bl.a.:

”På vegne af mine klienter fastholdes at 1 uges fristen i Ejeraftalens pkt. 12.2 er sprunget, hvorved retten til at anfægte beregningen af Indre Værdi er fortabt. Det fremgår udtrykkeligt af pkt. 12.2 i Ejeraftalen, at en anmodning af en af Parterne skal være indleveret til [forening A] inden 1 uge. Det er en absolut frist. Følgelig ønsker min klient ikke at medvirke til [forening A] henvendelsen/beregningen.”

[Advokat A] har oplyst, at [indklagede] og [klager] herefter drøftede sagen, herunder på et møde den 28. september 2023, og at [indklagede] var indforstået med at påtage sig at føre en voldgiftssag mod [selskab A]. De drøftede bl.a. [forening A] - forløbet og status på de øvrige punkter omkring opsigelse og bonus, og der var overvejelser om, hvorvidt sagerne skulle føres samlet eller hver for sig ved henholdsvis voldgift og de almindelige domstole. På mødet opfordrede [klager] til, at [advokatfirma A] anmeldte den missede tidsfrist til deres ansvarsforsikring.

I forlængelse af mødet sendte en advokat fra [advokatfirma A] den 29. september 2023 bl.a. et honorarestimat for bistand til at føre sagerne ved henholdsvis de almindelige domstole og voldgiftsretten til [klager].

Den 9. oktober 2023 fremkom [klager] med opfølgende spørgsmål til honorarestimatet, og han anførte bl.a.:

"2. [forening A] - misset tidsfrist.

Jeg er noget overrasket at din mail ikke berører dette emne. Vi diskuterede på mødet at I (advokatfirma A) ikke sendt anmodning til [forening A] indenfor tidsfristen (omend [advokatfirma B] har været ekstremt tarvelige og i ond tro - så har vi stadig misset en tidsfrist) det tidsforbrug der er forbundet med denne tvist (om hvorvidt vi kan anmode om en opmand og at regnskabet er manipuleret) - det må være dækket af en [advokatfirma A], og i praksis skal det også meldes til jeres forsikring? Jeg går ud fra at det ikke er mig der skal betale for den del - derudover vil jeg gerne vide om det er meldt til jeres forsikring."

Ifølge [klager]s oplysninger skrev [indklagede] den 11. oktober 2023 bl.a. følgende til [klager]:

"Der er ikke grundlag for at involvere vores forsikring, før vi har afdækket, om der reelt er et problem. Som du ved, er der indsendt en anmodning til [forening A], og et brev fra [selskab A] om det modsatte, og vi har ikke hørt fra [forening A] endnu."

[...]

Det er ikke i din eller vores interesse, at vi bliver ved med at rode rundt i spørgsmålet om [forening A] fristen, som i det store billede er en mindre ting og ikke det, som kommer til at fylde i sagen, for det fjerner fokus fra de reelle problemstillinger og tvisten med [selskab A], som vi alle sammen burde bruge kræfterne på at løse til din fordel.”

I de følgende måneder pågik fortsat korrespondance mellem [klager] og [indklagede]. Det er oplyst, at [klager] forbeholdt sig at holde [indklagede] og [advokatfirma A] ansvarlig for fristoverskridelsen, og samtidig ønskede han at fremme sagen med bistand fra [advokatfirma A].

[Advokat A] har oplyst, at [indklagede] ultimo november/primus december meddelte [klager], at han ikke kunne påtage sig at repræsentere ham i sagen, da der var opstået et modsætningsforhold mellem dem som følge af det potentielle erstatningskrav, og han introducerede [klager] for en erfaren procesadvokat. [Klager] fastholdt, at han ønskede, at [indklagede] eller en anden advokat fra [advokatfirma A] skulle føre sagen, hvorimod [indklagede] afviste, at [advokatfirma A] kunne føre sagen, hvis [klager] opretholdt sit krav mod [advokatfirma A], da det ville medføre en interessekonflikt.

Ved e-mail af 9. januar 2024 til [klager] skrev [indklagede] bl.a.:

”Som netop drøftet er det fortsat vores vurdering, at der ikke som sådan eksisterer et modsætningsforhold imellem dig og [advokatfirma A], og vi ønsker fortsat at bistå dig i sagen mod [selskab A], men det vanskeliggøres af, at [advokatfirma B] fastholder deres synspunkt om, at fristen for udpegning af en skønsmand er sprunget, hvorfor det vil være nødvendigt at inddrage den del som en selvstændig del af sagen. På baggrund af de drøftelser ift. vores forsikring, som du har bedt om, har vores interne team vurderet, at der - for at undgå diskussion om et evt. modsætningsforhold mellem dig og [advokatfirma A] og dermed en konflikt ift. reglerne om interessekonflikter- er behov for en skriftlig bekræftelse fra dig omkring følgende, inden vi fortsætter vores rådgivning.

Jeg beder dig derfor bekræfte følgende:

Som led i fortsættelsen af rådgivning om sagen fra [advokatfirma A]s side bekræfter jeg, at jeg er indforstået med, at [advokatfirma A]s fortsatte rådgivning ift. den igangværende tvist med [selskab A] indebærer, at jeg giver afkald på at gøre krav gældende mod [advokatfirma A] som følge af [advokatfirma A]s rådgivning omkring fristen for udpegning af en skønsmand iht. ejeraftalen for [selskab A] og [selskab A] påstand om, at fristen for udpegning af en skønsmand er sprunget, og de deraf afledte konsekvenser.”

[Klager] besvarede den 11. januar 2024 ovenstående og anførte bl.a., at han ønskede at gennemføre sagen som aftalt, men at han ikke vil skrive under på den fremsendte erklæring om at give afkald på sit krav.

[Indklagede] meddelte på den baggrund, at han ikke ville påtaget sig at føre sagen.

Den 20. februar 2024 ytrede [klager] sin utilfredshed og varslede et erstatningskrav på 32.216.000 kr.

[Advokat A] har oplyst, at der ikke er afregnet noget salær til [klager].

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

[Klager] har påstået, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik, herunder ved at overse en tidsfrist, ved at nægte at anmelde dette til sin ansvarsforsikring og ved at nægte at videreføre sagen medmindre [klager] lovede at holde [indklagede] ansvars/skadefri.

[Klager] har til støtte herfor bl.a. gjort gældende, at [indklagede] utvivlsomt har sprunget en betydningsfuld frist. Der er henvist til Ejeraftalen, hvori der består en

frist, inden for hvilken det skal meddeles, hvis en part er uenig i opgørelsen foretaget af selskabets revisor. Denne frist er afgørende for, om der gives adgang til relevant regnskabsmateriale, således at der kan udarbejdes en ny (retvisende) vurdering af en uafhængig part. [Klager] stolede på [indklagede]s rådgivning, ligesom det uden undtagelse var ham, som forestod korrespondancen med modparten i spørgsmålet om udarbejdelse af et fælles brev til [forening A].

[Klager] har endvidere gjort gældende, at han bad om, at ovenstående forsømmelse blev meldt til [advokatfirma A]’s ansvarsforsikring, men at de ikke ville melde det til forsikringen. [Indklagede] vil ikke erkende, at den missede tidsfrist er væsentlig for sagen på trods af, at der ingen kommunikation med modparten har været siden de meddelte, at fristen var sprunget, og at beregningen af Indre Værdi ikke længere kunne anfægtes. Det er [klager]s opfattelse, at han har lidt et tab, og at han med overvejende sandsynlighed vil lide et endnu større tab. I den forestående voldgiftssag er det et centralt anbringende, at [selskab A] har værdiansat fortjenesten i virksomheden for lavt (i betydelig grad) med henblik på at tilbagekøbe [klager]s aktier til lavest mulige pris. Værdiansættelsen er et afgørende parameter for aktiesalget – og dermed for hans tab. Det er anført, at der er en forskel på ca. 9 mio. USD mellem opgørelsen foretaget af selskabets egen revisor og opgørelsen af selskabets værdi på baggrund af inddragelse af selskabets ubestridte bruttofortjeneste. Det er dermed af væsentlig økonomisk betydning for [klager]s sag, at der udarbejdes en uafhængig vurdering. Selv i det tilfælde, at [klager] skulle få fuldt medhold i sine påstande, vil den manglende fristoverskridelse have medført et betydeligt merforbrug af udgifter forbundet med sagsførelse og tilvejebringelse af alternativ dokumentation.

Herudover har [klager] anført, at han ønsker Advokatnævnets stillingtagen til, hvorvidt det er i strid med god advokatskik at nægte ham fortsat advokatbistand, fordi han nægtede at frafalde sit eventuelle krav mod [indklagede] (relateret til selvsamme sag). Hvis dette ikke er tilfældet, kan dette føre til en uhensigtsmæssig retstilstand, hvorefter advokater på denne måde kan udøve utilbørlig pression overfor sine klienter – hvilket er særligt problematisk, når det omhandler fysiske personers private retsforhold. Den påståede interessekonflikt udspringer alene af [indklagede]s ansvarspådragende handlinger, og det bør være den ansvarlige advokats ansvar at håndtere skaden uden ulempe for klienten, herunder uden utilbørlig pression med henblik på at skabe et yderligere retstab for klienten.

Indklagede:

[Advokat A] har på vegne af [indklagede] principalt påstået frifindelse, subsidiært bortfald af sanktion.

[Advokat A] har til støtte for påstanden om frifindelse overordnet gjort gældende, at [indklagede] ikke har handlet i strid med de advokatetiske regler. Det er gjort gældende bl.a., at det var og fortsat er [indklagede]s opfattelse, at fristen i Ejeraftalens pkt. 12.2 ikke er sprunget. [Advokat B] og hans klient indgik i forhandlinger med [indklagede] om formuleringen af henvendelsen til [forening A], og der var en omfattende korrespondance og telefoniske drøftelser i hele perioden fra den 31. juli til 29. august 2023, uden at [advokat B] tog forbehold for fristen. [Advokat B] forhandlede således videre efter, at fristen ud fra en helt bogstavelig fortolkning ville være sprunget. Samme dag som [advokat B] afbrød forhandlingerne og gjorde gældende, at fristen var sprunget, indsendte [indklagede] en begæring til [forening A]. Der er henvist til bl.a. princippet i forældelsesloven § 21 stk. 5, og Bo von Eyben, Forældelse efter forældelsesloven af 207, s.92 f. Fristen ville således først løbe igen fra den 29. august 2023.

[Advokat A] har endvidere gjort gældende at [indklagede] ikke har handlet ansvarspådragende i forhold til indgivelse af begæring til [forening A], og at [klager] ikke har lidt noget tab. Da [klager]s mulige krav mod [selskab A] ikke er forældet, og ikke er ramt af passivitet, kan han fortsat forfølge sit krav mod [selskab A].

Det er også anført, at [indklagede] rådgav [klager] om, at det ville være nødvendigt at føre en voldgiftssag. Da [klager] i forbindelse med de efterfølgende drøftelser tog forbehold om at rejse et krav mod [indklagede], gjorde han det klart, at han i så fald ikke kunne repræsentere [klager]. [Klager] ønskede fortsat at beholde [indklagede] som advokat på sagen. [indklagede] bad [klager] om en skriftlig bekræftelse på, at sagerne skulle igangsættes ved henholdsvis domstol og voldgift, men der blev ikke modtaget en sådan bekræftelse. Det skyldes således alene [klager] forhold, at der ikke er sket videre i sagen.

Det er gjort gældende, at [indklagede] på grund af en mulig interessekonflikt ikke kunne påtage sig at føre [klager]s sag, og at han derfor udtrådte med rette. Det er ikke i strid med god advokatskik, at en advokat udtræder af en sag, såfremt det er advokatens opfattelse, at der er en mulig interessekonflikt mellem advokaten og klienten, når blot dette kan ske, uden at det skader klientens umiddelbare interesser.

Det er endelig gjort gældende, at [indklagede] ikke på nogen urimelig måde har forsøgt at presse [klager] til at opgive et eventuelt krav mod [indklagede]. Idet [klager] ønskede [indklagede]s bistand, bad [indklagede]s ham om at bekræfte, at han ikke ville gøre et erstatningskrav gældende i relation til den angivne frist, ved at underskrive en erklæring herom, i hvilket tilfælde der ikke ville være en interessekonflikt. Det er [indklagede]s opfattelse, at dette er i overensstemmelse med god varetagelse af klientens interesser.

[Advokat A] har til støtte for den subsidiære påstand særligt gjort gældende, at der i det foreliggende tilfælde ikke bør pålægges nogen sanktion for den manglende overholdelse af god advokatskik. [Klager] har selv aktivt styret processen og har sammen med [indklagede] haft kontrol over sagsforløbet. [Indklagede] har gentagne gange oplyst, at han ikke kunne videreføre sagen på grund af interessekonflikt, og han har i stedet tilbudt [klager] at henvise ham til en anden advokat. [Klager] har på trods heraf insisteret på at drøfte sagen videre med [indklagede], hvilket ikke kan komme [indklagede] til skade.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 12 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Klagen over, at [indklagede] har overset en tidsfrist

Advokatnævnet afviser den del af klagen, der vedrører, om [indklagede] har overset en tidsfrist i henhold til Ejeraftalen. Begrundelsen er, at en stillingtagen til, om den pågældende tidsfrist er sprunget, forudsætter en bevisførelse, der ikke er egnet til at finde sted for Advokatnævnet, og en stillingtagen til den underliggende sags realitet.

Reglen om, at Advokatnævnet kan afvise sager, der efter deres beskaffenhed ikke kan påkendes af nævnet, står i § 17, stk. 1, 2. pkt., i bekendtgørelse nr. 548 af 28. april 2020 om Advokatnævnets og kredsbestyrelsernes virksomhed ved behandling af klager over advokater m.v.

Manglende anmeldelse til ansvarsforsikringen

En advokat, over for hvem der rejses et erstatningskrav - som ikke kan afvises som åbenbart grundløst - har pligt til at anmelde det rejste krav over for sit ansvarsforsikringsselskab. En advokat bør være yderst forsigtig med at afvise at anmelde et erstatningskrav som åbenbart grundløst, da advokaten herved bringer sig i risiko for at tilsidesætte god advokatskik.

[Indklagede] har trods flere opfordringer hertil ikke anmeldt det af [klager] påståede erstatningskrav over for sit ansvarsforsikringsselskab.

Uden at tage stilling til, om [indklagede] har handlet ansvarspådragende, og om [klager] har lidt et tab, finder nævnet, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at undlade at anmelde det rejste krav til sin ansvarsforsikring.

Der er herved lagt vægt på, at [klager]s krav ikke kan anses som åbenbart grundløst, og at [indklagede] ved sin adfærd skabte usikkerhed om [klager]s mulighed for at få et eventuelt erstatningskrav dækket gennem [indklagede]s ansvarsforsikring.

Det kan ikke føre til en anden vurdering, at [indklagede] mener, dels at han ikke har handlet ansvarspådragende i forhold til indgivelse af begæring til [forening A], dels at [klager] ikke har lidt noget tab.

[Indklagede]s anmodning om at blive holdt ansvarsfri

Advokatnævnet finder desuden, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved i

e-mail af 9. januar 2024 som betingelse for fortsat at bistå [klager] i sagen at forsøge at få ham til at give afkald på at gøre ethvert krav gældende mod [indklagede] / [advokatfirma A] som følge af rådgivningen omkring fristen for udpegning af en skønsmand.

Nævnet har herved lagt vægt på, at de nærmere økonomiske konsekvenser af et afkald på at gøre krav gældende måtte fremstå som uvisse for [klager], som mente, at der var et erstatningskrav. Endvidere har nævnet lagt vægt på, at [indklagede] ville have haft mulighed for at udtræde af sagen i stedet for at betinge sin fortsatte bistand af, at [klager] gav afkald på et eventuelt krav. Det kan herefter ikke føre til en anden vurdering, at det er [indklagede]s opfattelse, at han ville befinde sig i en interessekonflikt, hvis han fortsat repræsenterede [klager] under sagen, så længe denne opretholdt erstatningskravet mod [advokatfirma A].

Konklusion

Advokatnævnet finder på den baggrund, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Advokatnævnet finder, at der ikke er anført grunde, der kan føre til, at [indklagede] ikke skal pålægges en sanktion, og Advokatnævnet pålægger derfor i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, [indklagede] en bøde på 20.000 kr.

[Indklagede] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

[Indklagede] pålægges en bøde til statskassen på 20.000 kr.

På nævnets vegne

Ole Hasselgaard